

indkomst. Af det på dette grundlag beregnede skattebeløb svares tillægsskat med en så stor del af skattebeløbet, som indkomstperioden udgør af et helt år.

Det gældende fradrag ved skatteberegningen for hustruindtægt ved selvstændig virksomhed eller ved arbejde for fremmede (hustrufradraget) ville under en ordning med skat af den løbende indtægt volde praktiske vanskeligheder, navnlig fordi dets størrelse er afhængigt af hustruindtægtens størrelse og således i mange tilfælde vanskeligt ville kunne tages i betragtning med det rigtige beløb ved den foreløbige beskatning. Dette fradrag er derfor ved forslaget forudsat afskaffet. Det må imidlertid erkendes, at i tilfælde, hvor der i ægteskabet er børn, vil hustruens udearbejde ofte medføre ekstra-udgifter til pasning af og tilsyn med børnene og dermed en noget mindre skatteevne, og det kunne derfor overvejes i disse tilfælde at forhøje de beløb, hvormed børnetilskud ydes.

Reglerne om merindkomstlempelse i form af fradrag for merindtægt i forhold til forrige års indtægt ville være særdeles vanskelige at praktisere under en ordning med skat af den løbende indtægt, idet fradragets størrelse er afhængigt af indkomstens størrelse og det således i et stort antal tilfælde ville være umuligt at indregne fradraget med det rigtige beløb ved fastsættelsen af grundlaget for den foreløbige beskatning. Også dette fradrag er derfor ved forslaget forudsat afskaffet.

Begrænset skattepligtige personer skal efter forslaget svare såvel almindelig indkomstskat som tillægsskat. Ved beregningen af den almindelige indkomstskat indrømmes der i reglen ikke disse personer personfradrag, idet der sædvanligvis ved beskatningen i deres hjemland vil være indrømmet dem et lignende fradrag for „eksistensminimum“. Der er dog i forslaget hjemmel til at indrømme begrænset skattepligtige personer personfradrag, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, og der er herved navnlig tænkt på tilfælde, hvor den pågældende påviser, at han — f. eks. fordi han alene har indtægter, der beskattes her i landet — ikke kan udnytte et i sit hjemland gældende skattefrit fradrag for eksistensminimum.

Dødsboer, der skiftes offentligt her i landet, skal efter forslaget alene svare almindelig indkomstskat. Om begrundelsen for at undtage sådanne boer fra pligten til at svare tillægsskat henvises til de indledende bemærkninger til afsnit II. Samme begrundelse kan anføres i tilfælde, hvor der finder privat skifte sted, og det er derfor foreslået, at der heller ikke ved de i § 16, stk. 1, 1. pkt., omhandlede afsluttende ansættelser skal svares tillægsskat.

Forinden den almindelige indkomstskat for et dødsbo beregnes, skal der i boets skattepligtige indkomst fratrækkes et bofradrag, der ved forslaget er fastsat til at udgøre samme størrelse som det sædvanlige personfradrag. Såfremt afdøde var gift og ved dødsfaldet enten var sambeskattet med sin ægtefælle eller levede i formuefællesskab med denne, udgør bofradraget det dobbelte beløb. Begrundelsen for at indrømme bofradrag er navnlig, at man derved undgår at skulle indkomstbeskatte et betydeligt antal dødsboer med små indtægter. I denne forbindelse kan det nævnes, at af i alt ca. 20.000 dødsboer, som i året 1960 var under offentligt skifte, sluttedes ca. 17.000 boer, hvori der ikke fandtes midler af betydning, uden egentlig skiftebehandling. Endvidere sikrer de foreslåede bestemmelser om bofradrag, at der f. eks. i tilfælde, hvor en efterlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed er inddraget under bobehandlingen, sker et vist fradrag i indtægten herfra, selv om ægtefællen ikke har andre indtægter og derfor ikke kan udnytte sit eget personfradrag.

Udenlandske dødsboer, der i medfør af § 2 er skattepligtige her i landet, skal ligeledes kun svare almindelig indkomstskat og ikke tillægsskat. Ved beregningen af almindelig indkomstskat for disse boer skal der ikke indrømmes bofradrag, på samme måde som der normalt ikke indrømmes begrænset skattepligtige personer personfradrag.

Formueskat skal efter forslaget beregnes efter tilsvarende regler som de nugældende, dog at det ved fastsættelsen af formueskatteskalaerne må tages i betragtning, at fradraget for erlagte skatter efter forslaget ikke omfatter erlagt formueskat, jfr. de indledende bemærkninger til afsnit III.

Til enkelte bestemmelser i afsnittet bemærkes i øvrigt følgende:

Til §§ 35, 36 og 38.

Bestemmelserne i § 35, stk. 1, medfører ikke nogen ændring i de ved særlige love givne bestemmelser om udskrivning af særlig indkomstskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 210 af 18. juni 1964, og af sømandsskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 202 af 4. juni 1964.

Som anført i § 35, stk. 2, § 36, stk. 1, § 38, stk. 1 og § 39, stk. 1, skal der ved en årlig lov ske fastsættelse af den procent, hvormed almindelig indkomstskat til staten skal beregnes samt af personfradragene, af tillægsskatteskalaerne og af formueskatteskalaen. Det forudsættes herved, at den årlige lov er vedtaget i så god tid forud for det kalenderår,